

AARHUS TEATER PRÆSENTERER

Parasitterne

Af Carl Erik Soya

at
AARHUS TEATER

Marie Marschner
Bodil Jørgensen
Hanne Windfeld
Kim Veisgaard

Går den, så går den

Interview med
Kim Veisgaard

Af
Michael Holbek

Der er rotter på loftet og råd i moralen, når grådige Hr. Gruesen slår dørene op for den såkaldte dollarprinsesse, der vender hjem fra Amerika. Men måske er han, som folk er flest.

Carl Erik Soyas tidløse klassiker *Parasitterne* er en både grovkornet og raffineret satire over den menneskelige snylter.

Plottet er stramt og udspekuleret: Den skrupelløse og pengegriske Hr. Gruesen bor med sin kone, Oline, i Villa Vennely, et rotteplaget hus, hvor de lejer værelser ud. En dag banker den midaldrende Miss Olson på døren og indlogerer sig. Hun er hjemvendt dansk-amerikaner, og snart fantaserer Gruesen om at gafle den million, hun angiveligt har haft med hjem fra Amerika. Han har selvfølgelig en plan, og da Miss Olson underskriver et testamente, hvor Gruesen reelt franarrar hende pengene, skal hun ryddes af vejen. Oline går modvilligt med til at blande rottegift i kaffen.

Det er Aarhus Teaters Kim Veisgaard, som giver liv til den karakterfaste Hr. Gruesen. En snedig snylter, en brutal bondefanger og blodsuger.

"For Gruesen handler det hele om penge. Han er en grisk patriark, der aldrig går af vejen for at lave en god handel. En handel er en handel, som han siger, uanset om han har snydt, så vandet driver. Han vender alt til egen fordel, går den, så går den, og der er ikke skyggen af moral i hans gemyt. Han er måske, som folk er flest," siger Kim Veisgaard, der i sidste sæson kunne fejre sit 40-års jubilæum som skuespiller her på teatret.

DET ER BLEVET NOK BARE AT SIGE UNDSKYLD

Soya skrev *Parasitterne* i 1926. Mellemkrigstiden, hvor gullaschbaroner boltrede sig i lettjente formuer, og spekulanter havde kronede dage. Et skørlevned, der i 1929 førte til det store børskrak i New York. På under en uge gik store dele af Amerika rabundus, og ruinerede kuponklippere kastede sig ud fra toppen af Manhattans skyskrabere.

Nu spiller *Parasitterne* atter på et bagtæppe af finansielle skandaler som fx Danske Banks hvidvasksag og svindlen med udbytteskat.

"Jeg siger ikke, at Gruesen ligner alle, men noget af det, han rummer, findes jo i mange mennesker. Jeg genkender i hvert fald det, at dem, der er højt på strå, ikke behøver have nogen moral. Det vil de sikkert sige, de har, og måske har de også. Men der er sket et skred. Det er blevet helt legalt at rage til sig, og når det bliver opdaget, siger man bare undskyld, og så er det glemt. Nu har man længe skåret ned på Skat, og så får folk lov at snyde. Det viste sig, at Skat fik forskellige henvendelser om, hvad der foregik, men det gjorde de ikke noget ved, for de skulle på sommerferie," siger Kim Veisgaard.

Han tænker også på, hvordan mange dyrkede at tjene hurtige penge, indtil boblen brast, og vi fik finanskrisen i 2008. Nogen tjente og kom ud i tide, andre gjorde ikke.

"Så kan man sige, at vi i stykket bare er i det lille hus Villa Vennely, men med den grænseløse grådighed begynder forfaldet lige så stille at snige sig ind. Vi er nødt til at have noget moral i vores samfund, for at vi kan opretholde en vis standard. Der vil altid være nogen, der snyder. Men hvis dem, der sidder og bestemmer bare lader svindlen fare, så har vi et problem."

Luise Skov // Mathias Flint

EN ARKETYPISK OG DYBT MANIPULERENDE RÆVEPELS

Først og fremmest er *Parasitterne* et virkelig veldrejet teaterstykke, der fungerer i sig selv, mener Kim Veisgaard.

”Det har en almen aktualitet, hvad enten det bliver spillet i gode eller trælse tider. Det handler om, hvordan vi behandler hinanden. Hvad for nogle mennesker vi bliver til, hvis vi gør det på Gruesens måde. Og når det er blevet spillet i alle de år og stadig virker, er det fordi, det har en brugbar skarphed i sig. De typer vil altid være her, og når jeg siger, han ligner folk flest, er det, fordi stort set alle personer i stykket har en snert af det i sig. Det gælder også Miss Olson og studenten Johannes.”

Soya nærede ikke mange illusioner om mennesket som socialt væsen. Han mente, vi er drevet af dyriske instinkter og selvisk overlevelse, og i komedien står den afstumpede amoral bøjlet i vittige og skarpe replikker: ”Mennesker er nogle forunderlige skabninger. Man ved aldrig, hvor man har dem, før de ligger på kirkegården,” siger Gruesen, der er arketyper af en smålig, fedtet og dybt manipulerende rævepels.

Han er virkelig en retorisk begavelse. Han besnakker og snakker efter munden, han gør sort til hvidt og omvendt, når det passer i hans kram. Han kan skifte position fra at være den, der er under anklage for at snyde, til selv at anklage på et fingerknips og med strålende veltalenhed.

GRUESEN ER, SOM HAN ER

Parasitterne er en giftig og makaber komedie med en tyk streg under virtuos humor. Og den er samtidig et kig ind i et kønsrollemønster, som var fremherskende, da Soya skrev stykket, og som sikkert stadig findes om end i fortyndet form.

”Gruesen er patriark fra en tid og et miljø, hvor manden styrede tingene. Manden var skaffedyret, kvinden skulle sørge for husholdningen og stå klar med kaffen og maden. De har været sammen i mange år og har fået en måde at tale til hinanden på. Han har underkuet konen, men det er der jo mange, der har. Jeg tror ikke, han slår hende. Det er mere psykisk terror. I hans øjne er hun bare dum. Hun forstår sig ikke på væsentlige ting, og hun skal helst holde sin kæft, for så siger hun ikke noget forkert, når der er forretninger i farvandet,” forklarer Kim Veisgaard, der også synes, det er sjovt at spille en karakter som Gruesen.

”Jeg kan godt lide en figur, der er lidt snusket i kanten. De roller har jeg haft en del af i min karriere, og de er sjovere end at spille førsteelsker og se yndig ud. Jeg kan godt lide, han har en rem af det grimme, for det behøver ikke være så pænt. Gruesen er, som han er. Der er ingen grund til at undskylde ham, og jeg vil heller ikke sige, han er et dumt svin. Det må publikum afgøre.”

Christian Hetland
Mette Døssing
Kim Veisgaard
Bodil Jørgensen
Marie Marschner
Mathias Flint
Luise Skov

Løgnens lavine

Interview med
instruktør **Sargun Oshana**
og scenograf **David Gehrt**

Af dramaturg
Mette Marie Bitsch D'Souza

Med *Parasitterne* studerer og udstiller Soya den menneskelige snylterrace gennem et filter af humor og satire. Og det er ikke kun magthaverne, der får det glatte lag. Vi må alle stå for skud, når det grådige og hykleriske menneske disseskeres.

I instruktør Sargun Oshana og scenograf David Gehrts iscenesættelse er menneskeparasitterne placeret i et dukkehus, som en myretue bag plexiglas, klar til at blive gransket og vurderet af publikums lup.

"For mig er dukkehuset en konstruktion, der skal simulere noget ægte, uden at være det. Det er løgnen oversat til et scenisk rum. En verden befolket af mennesker, der har løjet og snydt så meget, at alt er blevet kunstigt," fortæller Sargun Oshana.

Og dog er det vigtigt, at det ikke er en verden, som karaktererne føler sig distanceret fra. For dem er livet i Villa Vennely meget ægte:

"Det giver os mulighed for at arbejde med en konstrueret, manipuleret realisme. Skuespillerne spiller dybtfølende mennesker i en naivistisk dukkeverden," fortæller David Gehrt og fortsætter: "Samtidig fornemmer vi et større, ekstra lag bag dukkehuskonstruktionen. Husets frue, Oline, er eksempelvis overbevist om, at hjemmet invaderes af nogle indtrængende, hvide mænd. Og selvom hun kaldes tosset, er det muligvis kun hende, der kan se gennem konstruktionens sprækker og ind i sandheden."

GRUESENS FATALE LØGNLAVINE

I dukkehuset huserer først og fremmest patriarken Mikkell Gruesen, der i mødet med den nye logerende, Miss Olson, starter en slags løgnens lavine, der ender fatalt for dem begge.

"Det interessante ved Gruesen er, at han ikke er en ekstrem figur i starten. Han er bare et menneske, der vil overleve, og et produkt af et samfund, hvor den eneste måde at overleve på, er ved at snyde andre, før man selv bliver snydt. Og pludselig kan han ikke styre sig længere," fortæller Sargun Oshana og tilføjer: "Og det er virkelig interessant at følge hans udvikling og se, hvordan et enkelt menneske formår at snøre alle."

Når først lavinen ruller, er der ikke langt til ekstremerne. Gruesen viser sig at være en mester i spin. Han er lynhurtig til at overbevise sine medmennesker om sin egen uskyld og troværdighed; at det er ham, der har rent mel i posen og de andre, der forsøger at snyde ham. Og den taktik får store konsekvenser for Gruesens ofre. Blandt andet for den fattige Hansen, der af Gruesen overbevises om sin egen usselhed og går helt i hundene. Hustruen Oline, der i sin godtroenhed ofte er ved at afsløre ham, kaldes en naiv idiot. Og det til trods for, at alt hun ønsker, er at være sammen med ham. Bløde værdier og samvittighedsfuld naivitet tolereres ikke.

DEN STIKKENDE SATIRE

At se ind i Villa Vennely er som et studie i løgnens DNA. Dukkehuset illustrerer et mikrokosmos, der kan forstørres og forhåbentlig få os til at stille spørgsmålstejn ved de ideologier og værdier, vi bygger vores samfund på. Og her hjælper humoren og satiren godt på vej:

"Satiren som genre er virkelig interessant, fordi den kan adressere nogle samfundsmæssige problemer ved hjælp af lattermusklen. Latteren kan gøre et stykke politisk arbejde, og satiren bevæger sig ofte på grænsen til det provokerende. Det er bestemt ikke uinteressant i vores samtid, hvor der aldrig er langt til forargelsen", mener Sargun Oshana og suppleres af David Gehrt: "Det er nemmere at få sandheden frem ved at bruge humoren. Vi griner af genkendeligheden og af os selv, men sidder samtidig tilbage med en dyb alvor."

Og hos Soya går ingen fri. Selv studenten Johannes, som vi umiddelbart identificerer som den retskafne idealist, viser sig hurtigt at være ude på et hyklerisk skråplan.

"Soya udstiller hykleriet i alle samfundslag. Vi er alle en del af løgnen og grådigheden. Og det gjaldt bestemt ikke kun i mellemkrigstiden, som Soya skrev sig ind i. I vores samtid er løgnen nærmest en ideologi i sig selv. En måde at møde verden på. Dermed er det også sværere at turde stole på andre. Politikerleden og mistilliden til de mennesker, der burde passe på os, har eksempelvis aldrig været større," mener Sargun Oshana og afslutter: "Når vi mister tilliden til hinanden, bliver hvert menneske i stedet sin egen lykkes smed. Mit håb er, at vi i fremtiden bliver bedre til at identificere og reagere på hykleriet i os selv, før vi kalder vores medmennesker hyklere."

Mathias Flint
Bodil Jørgensen
Marie Marschner
Kim Veisgaard
Hanne Windfeld

Soya og Parasitterne

Af historiker og arkivar
Marianne Philipsen

Carl Erik Martin Soya-Jensen – eller rent og skært Soya, som han siden kaldte sig – var et barn af den københavnske klunketids bedsteborgerskab. Han var født i København i 1896 og debuterede som forfatter i 1923 med *Kvinderne i Persien og andre Æventyr*.

Soyas forfatterskab dækker de fleste genrer: romaner, essays, digte, noveller, aforismer, revy, erindringer og dramatik. Blandt hans mest kendte romaner er *Syften*, der i sin tid blev betragtet som dediceret pornografisk, og den psykologiske erindringsgyser *Min farmors hus*. Han havde ét primært sigte med sine værker: ærlighed. Soya ville blotlægge vores indre sandhed.

Der er næppe én af vore mange hævdvundne institutioner og traditioner, som Soya ikke har søgt at krænke med sin kratten i overflader og blottelse af bagsider. Som da han krænkede den tyske besættelsesmagt og den danske småborgerlighed ved at lade en monstrøs ørentvist flytte ind i en danskhedsidyl i *En Gæst* i 1941. Det kostede forfatteren 60 dage på vand og brød, men tog ikke brodden af ham. Derfor måtte han også tilbringe de sidste måneder af besættelsestiden som landflygtig i Sverige.

Soya skrev *Parasitterne* i de hidsigt og lystigt brølende tyvere. Forbrug og forlystelse var blevet svaret på den utryghed, der uundgåeligt var født af den store 1. verdenskrig. Parasitterne i Soyas skuespil har da også på hver sin måde umådeligt travlt med at rage mere end nok til sig på næstens bekostning.

I 1926 indsendte han stykket til Det Kongelige Teater, hvor det blev antaget, men ikke opført. *Parasitterne* udkom som bog i 1929 og fik sin første opførelse på den lille forsøgsscene Det Sociale Teater i 1931. Det nåede at spille på både Riddersalen, Det Ny Teater og Nørrebro Teater før det endelig nåede op på nationalscenen i 1942.

Da Aarhus Teater i 1940'erne første gang opførte stykker af Soya, var det ikke *Parasitterne* - det blev anset som et alt for brutalt realistisk psykodrama. Men det var nu ikke, fordi der var tale om nydelig idyl i de tre af hans stykker, man spillede i 1940'erne: *To Tråde*, *Frit Valg*, der havde urpremiere på Aarhus Teater, og *30 Års Henstand*. Soyas satire, hans venden vrangen ud på sine pæne medmennesker, fornægtede sig heller ikke her.

Det var først i 1954, at *Parasitterne* ormede sig ind på Store Scene i Aarhus Teaters første egenopførelse af stykket. Det var dengang Irwin Haselmann og Lotte Sernberg, der i rollerne som Mægler Gruesen og Frue krøb i spidsen for al krapyrligheden, proppende rottekrudt i Miss Olson og knive i hinanden. Få år efter blev den med stor succes spillet som tv-teater på Danmarks Radio med Gunnar Lauring og Clara Pontoppidan.

Herefter gik der tre årtier før Aarhus Teater igen bød *Parasitterne* indenfor og hr. og fru Gruesen tog legemlig form af teatrets Aksel Erhardsen og Karen Wegener. Da havde Soyas skuespil om de menneskelige skadedyr for længst opnået klassikerstatus.

"Desværre har livet ikke lært mig, hvordan man lukker for revnerne mellem sidebenene," sagde Soya, og det bærer hele hans forfatterskab tydeligt præg af. Han efterlod sig ved sin død i 1983 et omfattende og alsidigt værk, der med humor, omhu og næsten videnskabelig præcision dissekerer både danskheden og menneskeheden.

Hanne Windfeld
Kim Veisgaard
Marie Marschner
Bodil Jørgensen

SARGUN OSHANA

Instruktør

Sargun Oshana blev uddannet skuespiller i 2012 og tog derefter uddannelsen som instruktør på Den Danske Scenekunstscole i København, som han afsluttede i 2016. Siden har han skabt og medvirket i teaterdokumentaren *Det Tredje Øje* om instruktørens arbejde og instrueret monologen *Kærlighed* på Rialto Teatret, *Den Lille Prins* på Grønnegårds Teatret, *Viggo Mortensen bor her ikke mere* på Team Teatret, *Viden*, som var en del af serien *Tænkepauser*, på Nørrebro Teater samt *Nike* og *Avatar* på Teater Republique, der begge byggede på forfatteren Caspar Erics digtsamlinger. Sargun Oshanas første iscenesættelse på Aarhus Teater var *Premiere*, der foregik både på og bag kulisserne på Aarhus Teater i forrige sæson. I sidste sæson har han som husinstruktør skabt forestillingerne *#Amlet*, *Momentet* og *Lav Sol* på Studio Scenen samt de to sitespecifikke forestillinger *Techno*, der spillede på GBar i Aarhus og Teater Republique i København og *Anekdoter*, der blev opført på Lokalcenter Møllestien. Sargun Oshana stod bag idé og koncept på Aarhus Teaters forestilling *Friheden* i starten af denne sæson hvorefter han iscenesatte Stephen Kings *Misery* på Teater Republique i København. Senest har han instrueret *4:48 Psychosis* på Aarhus Teaters Studio Scene og har netop modtaget prisen Teaterkatten for sit arbejde som instruktør.

DAVID GEHRT

Scenograf

David Gehrt har siden 2017 været husscenograf på Aarhus Teaters Studio-scene. Han dimitterede fra Den Danske Scenekunstscole med scenografi og kostumer til Shakespeares *Andronicus* i sommeren 2016. Inden da havde han bl.a. lavet scenografien til *Big White Shark* på Den Danske Scenekunstscole, instrueret af Sargun Oshana. I efteråret 2016 lavede han i samarbejde med scenograf Ida Grarup forestillingerne *Ødipus*, *Højskolesangbogen* og *Helligtrekongersaften* på Teater Momentum i Odense. Sammen med Ida Grarup skabte han endvidere rammerne for Christian Lollikes iscenesættelse af Holbergs *Erasmus Montanus* på Aarhus Teater - en scenografi, der indbragte Gehrt og Grarup Årets Reumert 2017 for Bedste Scenedesign og de var også blandt modtagerne af Statens Kunstfonds præmie til scenekunstnere i december 2017. I sidste sæson udarbejdede David Gehrt scenografier til forestillingerne *#Amlet*, *Momentet*, *My heartache brings all the boys to the yard* og *Lav Sol* på Studio og *Biedermann* og *brandstifterne* på Scala på Aarhus Teater. Han lagde i denne sæson ud med forestillingen *Friheden*, der blev spillet i Tivoli Friheden samt *4:48 Psychosis* og *Untz Untz Untz* på Studio scenen.

SÚNI JOENSEN

Lysdesigner

Færingen Súni Joensen blev uddannet lysdesigner fra Den Danske Scenekunstscole i 2016. Han har arbejdet med teater på Færøerne, Island, Norge og i Danmark og har været med til at skabe teaterkollektivet TOETT (The Other Eye of The Tiger). De sidste par sæsoner har han skabt lysdesign på forestillingerne *Haabet* på Teater Møllen, *Skattesagens Helte* på Teater Grob, *Romeo* og *Julie* samt *46+1* på Aalborg Teater. Før det lavede han bl.a. *Højskolesangbogen* og *Ødipus* og *Antigone* på Teater Momentum og *Bosch' Drøm* på Teater Republique.

KIM ENGELBREDT

Lyddesigner

Kim Engelbrecht har igennem mere end 35 år arbejdet som tonemester og lyddesigner på Aarhus Teater, og stået for lyduniverset i mere end 100 forskellige forestillinger. Blandt de seneste kan nævnes *Morph*, *Premiere*, *Den Gode Vilje*, *Hospitalet*, *Biedermann* og *Brandstifterne* og i denne sæson har han skabt lyduniverset til forestillingen *Friheden*, der foregik i Tivoli Friheden samt *Dancer in the Dark* på Scala og *Brænding* på Stiklingen.

KIM VEISGAARD

Skuespiller

Kim Veisgaard er uddannet skuespiller fra Statens Teaterskole i 1978 og har i løbet af sin karriere spillet over 100 roller. Han har gjort sig bemærket i bl.a. hovedroller i både klassiske og moderne forestillinger fra Shakespeare over Molière og Ibsen til Beckett. Blandt markante forestillinger skal nævnes rollerne i Asger Bonfils Holbergscenesættelser, som også har indbragt ham flere hæderspriser, og en perlerække af roller i teatrets øvrige opsætninger af klassikere. De senere år har man kunnet opleve Kim Veisgaard i forskellige forestillinger som *Mens vi venter på Godot*, Ibsens *Gengangere* og *Rosmersholm*. Blev i år 2000 Ridder af Dannebrog og er foruden flere nomineringer hædret med flotte priser som Bikubens Det Gule Kort, Erna Hamiltons Legat for Videnskab og Kunst, Lauritzen Prisen og Olaf Ussings Fonds Legat. I 1986 fik Kim Veisgaard sit folkelige gennembrud som Junker Juchs i DR's julekalender *Jul på Slottet* og har siden medvirket i flere film og tv-serier, senest i *Kroniken* og *Forbrydelsen*. Kim Veisgaard har siden 1982 været en del af Aarhus Teaters faste ensemble og har senest på blandt mange forestillinger medvirket i *Medea*, *Premiere*, *En kvinde uden betydning*, *Den gode vilje* og *Bierdermann og brandstifterne*. Han har i denne sæson kunne opleves i *Friheden* og i årets familieforestilling *Den Uendelige Historie*.

BODIL JØRGENSEN

Skuespiller

Bodil Jørgensen læste oprindeligt engelsk på Aarhus Universitet, men skiftede til skuespilfaget og blev uddannet fra Statens Teaterskole i 1990. Hun har været engageret på forskellige teatre, både i Aalborg og København, og var i perioden 1996-2013 en fast del af Det Kongelige Teaters ensemble. Bodil Jørgensen har medvirket i en lang række film og har modtaget både Bodil og Robert Priser for sine roller i filmene *Idioterne*, *Klinkevals*, *Fruen på Hamre*, *Smukke mennesker*, *Hvidsten Gruppen* og *All Inclusive*. Også på tv har Bodil Jørgensen medvirket i en lang række serier og satire, heriblandt *Rytteriet*, *Badehotellet*, *Lærkevej* og *Kroniken*. Blandt hendes seneste teaterroller er *Tartuffe* og *Dekalog* på Betty Nansen, turnéforestillingen *Den Sidste Turist* (Lulu Ziegler cabaret), *Rytteriet Live* samt flere sæsoner af tivolvrevyen *Tam Tam*, som hun i 2014 modtog Årets Dirch for sin medvirken i.

HANNE WINDFELD

Skuespiller

Hanne Windfeld blev uddannet ved Statens Teaterskole i 1985. Siden har hun medvirket i både film og på TV og ikke mindst i en lang række forestillinger på teatre i hele landet. På TV har hun bl.a. medvirket i *Bamse & Kylling*, *Strisser på Samsø*, *Rejseholdet*, *Norskov* og *Badehotellet*. På det hvide lærred har man kunnet opleve hende i *Dagens Donna*, *Den sommer ved havet* og *Kun en pige*. Hun har i sin karriere spillet på en del af landets scener bl.a. Det Kongelige Teater, Folketeatret, Husets Teater, Betty Nansen Teatret og Husets Teater, men har siden 2005 primært været tilknyttet Aalborg Teater. Her har hun de medvirket i bl.a. *En folkefjende*, *Indenfor murene*, *Alice i Eventyrland*, *Bunbury*, *Ronja Røverdatter* og *Petra von Kants bitre tårer*. I 2011 blev hun nomineret til Reumertprisen for Årets Kvindelige Hovedrolle i *Anna Sophie Hedvig* og i 2017 til Reumertprisen for Årets Kvindelige Ensemblerolle i *Drengen der ville være vægtløs*. Hanne Windfeld har desuden modtaget en række hædersbevisninger, heriblandt Marguerite Vibys Legat og Poul Reumerts Rejselegat. Forrige år modtog hun prisen som "Årets skuespiller i Nordjylland". Hanne Windfeld har på Aarhus Teater medvirket i *Salvador*, *Fornuft og Følelse*, *Narnia* og senest *Den Uendelige Historie*.

MATHIAS FLINT

Skuespiller

Mathias Flint har siden han afsluttede sin skuespilleruddannelse ved Den Danske Scenekunstskole i 2016 været en del af Aarhus Teaters ensemble. I den sin uddannelse gjorde han sig bemærket i musicals som *West Side Story* med Vilhelmsborg Festsplil samt *Jesus Christ Superstar*, *Les Misérables* og *The Producers*, *Jorn* på hhv. Jysk Musik- og Teaterhus og Aveny-T samt *Misanthropen* på Aalborg Teater. I sæson 16/17 medvirkede Mathias Flint i bl.a. teaterkoncerten *American Spirit*, *En Skilsmisse* og *Jesus Christ Superstar*. I sidste sæson kunne han opleves i DR's dramaserie *Herrens Veje* og på Aarhus Teater som den mandlige hovedrolle i Bergmans *Den Gode Vilje*, i familieforestillingen *Narnia* og ikke mindst som Tony i *West Side Story*. Mathias Flint modtog endvidere i 2018 Inger Dams Legat.

MARIE KRISTINE MARSCHNER

Skuespiller

Marie Kristine Marschner blev uddannet fra Den Danske Scenekunstskole i Aarhus i 2016. Under sit studie spillede hun bl.a. med i *Jeg forsvinder*, *Lev i fred med deres nerver* og den kvindelige hovedrolle i *On/Off* på Aarhus Teater og *Lille Requiem om kærlighed* på Svalegangen. I Sæsonen 2016/17 spillede hun Ophelia i *Hamlet* på Kronborg og medvirkede i *Welcome to the Internet* på Teateriet Apropos. Hun har også medvirket i en række kortfilm, senest *I vejen* og *Satanisten fra Hjørringgade*. Marie Kristine Marschner blev sidste sæson en fast del af ensemblet på Aarhus Teater, og den reumertvindende musikforestilling *Lyden af de skuldre vi står på* var hendes debut som ensembleskuespiller. Herefter har hun medvirket i musikforestillingen *Momentet*, musicalen *West Side Story*, Lollikes *Revolution* og familieforestillingen *Den Uendelige Historie*.

KJARTAN HANSEN

Skuespiller

Uddannet fra Sverige i 2010, hvorefter han var et år hos Scenkonst Sörmland i Eskilstuna. Arbejde herefter i Færøerne. Her blev han medstifter af scenekunstkompaniet Det Feröschte Compagnie, hvor han bl.a. i 2015 medvirkede i *Operation Valentine* instrueret af Egill Pálsson. I 2016 spillede han REGN med kompaniet på bl.a. Festival Iberoamericano de Teatro de Bogotá. På Færøernes Nationalteater har han bl.a. spillet Trofimov i Tjekhovs *Kirsebærhaven* og ungdomsforestillingen *Opsang*. I 2014, under instruktion af clownmesteren Mario Gonzalez, var Kjartan Hansen solo på scenen i publikumssuccessen *Terry's Saga*, der spillede både i Færøerne og i Danmark. Kjartan Hansen debuterede på de danske scener i *Æblet* på Mammutteatret i 2013 og fra sæsonen 2015/16 blev han en fast del af Aarhus Teaters ensemble. Her har han kunne opleves i bl.a. *Til Mine Brødre*, *En kvinde uden betydning*, *Fakiren fra Bilbao*, *En Skilsmisse* og MORPH. Han medvirkede i sidste sæson i *Frugt* på Aarhus Havn, *Momentet* på Studio og i *Hospitalet* på Scala og senest i *Revolution*.

CHRISTIAN HETLAND

Skuespiller

Christian Hetland er uddannet skuespiller i 2004 fra Statens Teaterskole og var i 00'erne ansat på Aarhus Teater, hvor han bl.a. medvirkede i *Fobiskolen*, *Melampe*, *Dans og Verdens ende* samt TV2 teaterkoncerten *Hele verden fra forstanden* og *Cabaret*. I 2007 spillede Hetland med i den danske thriller *Cecilie*. Herefter arbejdede han som freelancer i København, hvor han bl.a. medvirkede i *Wienerballader* på Det Kongelige Teater, genopsætning af *Fobiskolen* på Ny Aveny og Aarhus Teater og *Alting Mødes* på Det Flydende Teater. Christian Hetland har også spillet med i børne- og ungdomsforestillingerne bl.a. *In Real Life*, *Too* på Teater ZeBU, Alias Teaterproduktions *Fucking Fattig* samt *Deadline* på Teatret St.Tv. I sæson 15/16 vendte han tilbage som ensembleskuespiller på Aarhus Teater, hvor han bl.a. har kunnet opleves i *Snedronningen*, *Til mine brødre*, *Kaldet*, *Den gode vilje*, *Narnia*, *My Heartache Brings All the Boys to the Yard*, *Biedermann og Brandstifterne* og i vandreforestillingen *Friheden* og senest i *Dancer in the Dark*.

LUISE SKOV

Skuespiller

Luise Skov er uddannet fra Den Danske Scenekunsts skole, Aarhus i 2018 og er fra sæson 2018/19 en del af Aarhus Teaters faste ensemble. Hun kunne inden da opleves på Aarhus Teater i sæson 16/17 i *Fakiren fra Bilbao* på Store Scene og i *Medea* på Scala og efteråret 2018 i præsentationsforestillingen *Hvad vi taler om når vi taler om kærlighed*. Ved siden af teatret har Luise Skov medvirket i en række kortfilm og spillet med i Mikael Wulfs TV-serie på TV2 *Zulu Perfekte Steder* samt medvirket i spillefilmen *Guldkysten*. *Parasitterne* er hendes tredje forestilling som del af Aarhus Teater ensemble, hvor hun indtil nu har medvirket i *Friheden* og i *Dancer in the Dark*.

METTE DØSSING

Skuespiller

Uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater i 2007 og blev herefter ansat ved Aarhus Teater og har været en fast del af ensemblet siden. Efter sin debut i *Hvordan vi slipper af med de andre* har hun medvirket i små som store forestillinger på teatret og har gjort sig bemærket i sine roller i *Besøget*, *Hedda Gabler* og *Glasbobler*. I sæson 15/16 spillede Mette Døssing med i *Snedronningen*, *Familien der kunne tale om alt*, *Fornuft og Følelse* samt rollen som Kristin i Strindbergs *Frøken Julie*, for hvilken hun modtog en Reumert som Årets bedste kvindelige birolle i 2015. Medvirkede i sæson 16/17 i *En kvinde uden betydning*, hvorefter hun havde titelrollen i Euripides' *Medea*. Hun har derudover medvirket i musikforestillingen *Lyden af de skuldre vi står på*, som *Isheksen* i *Narnia* og i *Hospitalet* og *Biedermann og Brandstifterne* på Scala. Denne sæson indledte hun med *Friheden* og siden med monologen *4:48 Psychosis* på Studio scenen.

AARHUS TEATERS FONDE & PARTNERE

FONDE

KØBMAND HERMAN SALLINGS FOND
SPAR NORD FONDEN
OTTO MØNSTEDS FOND
NYKREDITS FOND
PER OG LISE AARSLEFFS FOND
VILHELM KIERS FOND
CAC FONDEN

SCALA-PARTNERE

HARMAN
IT RELATION
JYDSK EMBLEM FABRIK
LINDBERG
OK
STIBO
JYLLANDS-POSTEN (Mediepartner)

STUDIO-PARTNERE

AARHUS HAVN
AKAPRINT
AFA JCDECAUX
AURA ENERGI
BKI
BRAVIDA DANMARK
BYWIRTH
C.F. MØLLER ARCHITECTS
CARLSBERG DANMARK
CLEAN ENERGY INVEST
COSMO EJENDOMME
DANMON GROUP SYSTEMS
DANSKE BANK
DLA PIPER DENMARK
EL:CON
ELBEK & VEJRUP
ENEMÆRKE OG PETERSEN
FO-AARHUS
HANDELSBANKEN
HARBOE SKILTE
HEYDAY
HOLST, ADVOKATER
HUSTØMRERNE
JYSKE BANK
KVADRAT
MALERFIRMA DALSGAARD & CO.
MANGAARD TRAVEL GROUP
MARIENDAL ELECTRICS
MEYERDONATIONEN
NORDEA
NYKREDIT
PEDERSEN & NIELSEN, AUTOMOBILFORRETNING
PWC
ROKKEDREJER HOLDING
SCANDIC AARHUS CITY
SCHOUW & CO.
SPAR NORD
SPAREKASSEN KRONJYLLAND
STARK
SYSTEMATIC
SØREN JENSEN RÅDGIVENDE INGENIØRFIRMA

Læs mere på aarhusteater.dk/saerligt-for/sponsorer

PARASITTERNE

Af Carl Erik Soya

Isenesættelse

Sargun Oshana

Scenografi og kostumedesign

David Gehrt

Lysdesign

Súni Joensen

Lyddesign

Kim Engelbrecht

MEDVIRKENDE

Mikkel Gruesen

Kim Veisgaard

Oline Gruesen

Bodil Jørgensen

Miss Olson

Hanne Windfeld

Studenten Johannes

Mathias Flint

Gudrun

Luise Skov

Dagmar Gruesen

Marie Marschner

Hansen

Kjartan Hansen

Overretssagfører

Mette Døssing

Doktor

Christian Hetland

Teaterdirektør

Trine Holm Thomsen

Direktør

Allan Aagaard

Dramaturg

Mette Marie Bitsch D'Souza

Producent

Ebba Bertelsen

Produktionsleder

Line Bjergø

Forestillingsleder

Claus Mydtskov

Vocal coach

Nini Matessi Schou

Instruktørassistent

Julie Deepawali Petersen

Scenografassistent

Alex Enevoldsen

Scenografpraktikant

Nanna Kastberg Kæseler

Sufflør

Anne Bjerrum

Lysansvarlig

Rasmus Knudsen

Opbygningsansvarlig

Kristian Skov

Lydansvarlig

Kim Engelbrecht

Snedker

Niels Peter Warming

Rekvisitør

Julia Lillienthal Svenningsen

Skræddersal

Anne Daa

Sminke/mask

Jenni Koch

Afvikling lys, lyd og video

Jakob Thau

Martin Maagaard

Afvikling sminke/mask

Camilla Olesen

Lise Bjerregaard Pedersen

Musik som anvendes

i forestillingen

Bryan Ferry

Leo Mathisen

Programredaktion

Mette Marie Bitsch D'Souza

Emilie Brøgger Jensen

Plakatbillede

Petra Kleis

Forestillingsfotos

fra afsluttende prøver

Anna Marín Schram

Programlayout

Jørn Moesgård

Premiere

Aarhus Teater Scala

8. februar 2019

Forestillingens varighed

Ca. 2 timer og 30 min.

inkl. pause

The image is predominantly black with a fine, vertical wood-grain texture. In the bottom right corner, there is a close-up of a pink and white crocheted fabric, possibly a hat or a piece of clothing. Behind this fabric, a white rectangular object, resembling a book spine or a piece of architectural trim, is visible against the dark background.

aarhustheater.dk